

28 Φεβρουαρίου, 1994

[ΚΟΥΡΨΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΦΥΛΑΚΤΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5779).

-
- 5 Ποινή — Κατοχή αρχαιοτήτων χωρίς ο κάτοχος να εφοδιάσει τον Έφορο Αρχαιοτήτων με κατάλογο τοιούτων αρχαιοτήτων κατά παράβαση των Άρθρων 33(1)(3) και 34 του περί Αρχαιοτήτων Νόμου, Κεφ. 31 όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους 48/73 και 166/78 — Τα αντικείμενα αποτελούσαν μέρος προσωπικής συλλογής και ήταν κληρονομιά από τον πάππο του εφεσείοντα — Λευκό ποινικό μητρώο — Επιβολή προστίμου ΔΚ800.- και εγγύησης ΔΚ1.000.- για τρία χρόνια τήρησης του Νόμου και της τάξης και διαταγή για κατάσχεση των αρχαίων αντικειμένων — Μείωση του προστίμου σε ΔΚ200.- και παραμερισμός της εγγύησης για τον λόγο ότι η ανώτατη ποινή που προνοούσε ο Νόμος κατά τον χρόνο διάπραξης του αδικήματος ήταν ΔΚ250.- πρόστιμο.

- 10 Ποινή — Το Δικαστήριο δεν έχει εξουσία να επιβάλει ποινή μεγαλύτερη από εκείνη που προβλέπεται στο Νόμο.
- 15 Τα γεγονότα της υπόθεσης προκύπτουν από όσα αναφέρονται πιο πάνω.

Η έφεση επιτυγχάνει.

Έφεση εναντίον Ποινής.

- 20 Έφεση εναντίον της ποινής από τον Χριστόδουλο Φυλακτού ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 27 Μαΐου, 1993 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 8292/93) στην κατηγορία κατοχής αρχαιοτήτων χωρίς να εφοδιάσει τον Έφορο Αρχαιοτήτων με κατάλογο των αρχαιοτήτων κατά παράβαση των άρθρων 33 (1) (3)
- 25 και 34 του Περί Αρχαιοτήτων Νόμου Κεφ. 31 (όπως τροποποιήθηκε) και καταδικάστηκε από Κορφιώτη, Α.Ε.Δ. σε

£800 πρόστιμο και σε εγγύηση £1000 για 3 χρόνια να τηρεί το Νόμο και την τάξη.

Μ. Κλεότας, για τον εφεσείοντα.

Μ. Μαλαχτού - Παμπταλή (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη. 5

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Η έφεση στρέφεται εναντίον της ποινής που επέβαλε στον εφεσείοντα, Δικαστής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού.

Ο εφεσείοντας με δική του παραδοχή βρέθηκε ένοχος στο αδίκημα "της κατοχής αρχαιοτήτων χωρίς να εφοδιάσει τον Έφορο Αρχαιοτήτων με κατάλογο των τοιούτων Αρχαιοτήτων, κατά παράβαση των Άρθρων 33(1)(3) και 34 του περί Αρχαιοτήτων Νόμου, Κεφ. 31 όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους 48/73 και 166/87." 10 15

Ο πρωτόδικος Δικαστής, αφού άκουσε τα γεγονότα και αγορεύσεις σχετικά με την ποινή, επέβαλε στον εφεσείοντα πρόστιμο £800 και εγγύηση £1.000 για τρία χρόνια "να τηρεί το Νόμο και την τάξη". Επίσης, διέταξε κατάσχεση των αρχαίων αντικειμένων. 20

Οι λόγοι εφέσεως ήταν τρεις, αλλά κατά την ακρόαση της έφεσης οι λόγοι 2 και 3 αποσύρθηκαν και το Εφετείο εξέτασε μόνο τον πρώτο λόγο εφέσεως ο οποίος είναι ότι "η ποινή είναι νομικά εσφαλμένη γιατί ο νόμος προνοεί για πρόστιμο μη υπερβαίνον τις ΛΚ50 που αναπροσαρμόσθηκε σε ΛΚ250 με το Νόμο 166/87, ενώ το Δικαστήριο εσφαλμένα επέβαλε ΛΚ800." 25

Το αδίκημα διαπράχθηκε στις 21/5/93 στις Πλάτρες της Επαρχίας Λεμεσού. Η ανώτατη ποινή που προνοούσε ο Νόμος στον ουσιώδη χρόνο - άρθρο 33(1)(3) του περί Αρχαιοτήτων Νόμου, Κεφ. 31, όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους 48/64, 32/73 και 166/87 - ήταν £250 πρόστιμο. Η προσβαλλόμενη ποινή επιβλήθηκε στις 27/5/93. 30

- Είναι αξίωμα ότι δεν μπορεί να επιβληθεί ποινή χωρίς Νόμο. Οι ποινές προβλέπονται από το Νόμο και το Δικαστήριο δεν έχει εξουσία να επιβάλει ποινή μεγαλύτερη από εκείνη που προβλέπεται στο Νόμο. Είναι έκδηλο ότι η
- 5 ποινή που επιβλήθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο, είναι έξω από τις προβλεπόμενες από το Νόμο και το Δικαστήριο πρέπει να μειώσει τις ποινές μέσα στα όρια του Νόμου, όπως ισχύουν την ημέρα της διαπράξεως του αδικήματος.
- 10 Θα εξετάσουμε την ποινή με βάση τα ενώπιόν μας στοιχεία, τα οποία σε συντομία είναι τα εξής: Ο κατηγορούμενος δεν έχει κανένα προηγούμενο. Τα αντικείμενα εκτίθεντο στο σπίτι του και οποιοσδήποτε εισέρχεται θα μπορούσε να τα αντιληφθεί. Αποτελούσαν μέρος κάποιας
- 15 συλλογής και ήταν κληρονομιά από τον πάππο του εφeseίοντα. Με βάση τα πιο πάνω στοιχεία, μειώνουμε την ποινή του προστίμου, από £800 σε £200 και παραμερίζουμε την εγγύηση για £1.000 που επιβλήθηκε στον κατηγορούμενο για τρία χρόνια να "τηρεί το Νόμο και την τάξη".
- 20 Κατά συνέπεια, η έφεση επιτυγχάνει και η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου τροποποιείται ως ανωτέρω.

*Η έφεση επιτρέπεται.
Ποινή μειώνεται σε £200.*